

Nem voltam ott a mérkőzésen.

Választanom kellett a kétnapos 35. évi érettségi- találkozáson vagy a **mérkőzés** között. Szánom- bánom, de az előbbit választottam, meg hát, a főzést is bevállaltam, még a tavaszi szervezés idején.

Tudtam, hogy a REAC elleni hazai mérkőzés, egyik, sarkalatos pontja a bajnokságnak. Úgy hallottam, hogy helytálltak a fiúk, függetlenül attól, hogy a fél- profi ellenfelünk igen képzett játékosokból áll. Nem beszélve arról, hogy a vezetőedzőjük, a pályafutásának az elején nálunk vezette az akkori első csapatunkat. Komoly, NBI szinten jegyzett szakember lett. Megdolgozott érte.

Az elmúlt időben, több, külsős', labdarúgással foglalkozó kolléga is megerősítette, hogy nagyon jó műhelymunka folyik nálunk. Ezt igazolja, hogy az elvesztett **mérkőzés** dacára a 3. helyet foglaljuk el a táblázaton. Ezt tesszük úgy, hogy az első négy mérkőzéssel letudtuk a TOP4 csapatból hármat és kettőt idegenben játszottuk le. Bravó.

Ja, kérem, a mi vezetőedzőnk is tudja, hogy, hogyan kell a **mérkőzésekre** felkészülni!- most így sikerült. A tavaszi fordulót hozni fogjuk, már csak azért is.

Mivel ezen a meccsen nem voltam jelen, így erről hitelesen nem is tudnék beszámolni, ezért inkább régebbi **mérkőzésekről** írnék. Saját élményeimről.

Sok jó és még jobb **mérkőzést** láthattam, de számomra, több okból, csak négy volt meghatározó, beleértve a válogatott tavalyi csodálatos EB szereplését is.

1. Gyerekként:

Újpesti Dózsa SC - FC Bayern München 1 : 1, - BEK (BL) mérkőzés, 1974.04.10. Ekkor láttam először nyugatiembert', a stadion felé menet kaptam tőle egy baseball- sapkát.

Bayern címereset, a következő hónapban végig a fejemen volt, szinte abban aludtam, addig, míg' a nagymamám ki nem dobta a kukába, mert, szerinte, a kinézete, már nem volt szépségdíjas. Igaz, ami igaz, de hát papírból volt. Gőzöm nem volt, akkor, hogy miért hívják baseball- sapkának, évekig azt hittem, hogy ez (baseball) egy sapkamárka.

Ja, kérem, akkor más idők voltak!

2. Fiatalfelnőttként:

Magyarország - Brazília 3 : 0, - válogatott mérkőzés, 1986.03.16.

Apósoméknál néztük meg a **mérkőzést**. A 3. gólnál akkorát ugrottam, hogy szétesett alattam a fotel, pedig, akkor nem volt rajtam súlyfelesleg. Ezt, évente megkaptam' tőle, mosolyogva. Ő is szerette a focit. A **mérkőzés** után, bő egy hétre, megszületett Gergő fiam. Nem csoda, hogy nekem az 1986-os Húsvét négy napig tartott. Állítólag, nem emlékszem.

3. Felnőttként:

Slovan Bratislava – Ferencváros 4:1 BL selejtező, 1992.09.16.

Pozsonyban a **mérkőzés** után sokan megtanultuk, hogy, hogyan kell a kardlapos lovas-rendőr rohamok előtt cikk- cakkban futni. Még jó, hogy edzésben voltam. A Híradót látva, rádió beszámolókat hallva, képzelhetitek, hogy itthon miképpen fogadott a család. Nem idézem. Akkoriban, Réka lányom, már majdnem négy éves volt. Igazat adtam nekik, de máig vallom, hogy „az élmény megfizethetetlen”, ...hogy cssesse meg Pozsony, akkori rendőr-kapitánya. Tutti, hogy nem tudott magyarul.

(A magyar szurkolókat szállító **Ikarusz buszok** nyitott ajtókkal és igen lassan hagyták el a stadion környékét, ezekre, amelyekre csak tudtunk, válogatás nélkül, menetközben, ugráltunk fel. A lovas-rendőrök igen kitartóak voltak, hogy még jobban cssessék meg...! Isten áldja a buszsofőrjeinket!

4. Mostanság:

IKARUS BSE - VOYAGE SE 3 : 2 2013.06.01. BLSz I. osztály

Bajnokok lettünk!

Nem kommentálok.

Alábbiakban bevágtam egy e-mailt, amit az egyik kollégámnak küldtem, a **mérkőzés** utáni napon. Az történt, hogy szünetben felhívott és kérdezte, hogy érdemes-e elindulnia Szigetszentmiklósról a meccsre? Azt mondtam, neki, hogy ne jöjjön ki, mert max. 10 percet láthat a **mérkőzésből**, ennyiért nem érdemes. Hibáztam.

a MÉRKŐZÉS

Tánczos, Zoltán <zoltan.tanczos@dimtech.hu>

2013.
06. 02.

címzett: Gábor

„Szia Gábor,

*először is elnézésedet kell kérnem, hogy nem biztattalak, hogy gyertek ki a **mérkőzésre**, még ha csak a végére érkeztetek volna is meg.*

Az az igazság, hogy az I. félidőben az ellenfél klasszisokkal jobb volt (nem mi játszottunk rosszul), ha 0-3-mal megyünk szünetelni', akkor mi lehattunk volna az elégedettek, de mákunk volt és 0:0 volt a félidő.

Meg kell jegyeznem, hogy a 15. percben lesérült a csapatkapitányunk, az egyetlen, irányító posztot játszó játékosunk. (lehet, hogy végleg abba kell hagynia, már kórházban van és operálják.) Szóval nem voltam rózsás kedvemben. Baromi nagy érdeklődés volt, sokan kint voltak az MLSZ-től, BLSZ fegyelmi-bizottság vezetője, játékvezetői ellenőrök, Szövetségi ellenőr, is lejelentkezett nálam, mert én voltam a főrendező. Egy csomó újságíró, kamerás ember, stb. Érdekesség kedvéért megjegyzem, hogy a kijelölt bírót a meccs előtt lecserélték egy NB II-es játékvezető garnitúrára. (ez akkor még nem volt gyanús, még logikusnak is tartottam, tévedtem) Az ellenfélt ismerve, most már azt gondolom, hogy ők kavarták ki. Tök ideg volt minden vezető.

Jött a II. félidő és elkezdtünk igazán küzdeni, mert a döntetlen nekünk nem volt jó, csak, ha győzünk, akkor vagyunk bajnokok, és..... a 60. percben kaptunk egy gólt. (szép volt , meg kell hagyni) Szurkolóink v. 300-an mintha mind operaénekesek lettek volna elkezdték hajtani a srácokat, de valahogy nem sikerült egyenlíteni, baromi jól játszott az ellenfél. (nyugodtak voltak, nem pánikoltak, fegyelmezetten játszottak, stb.). Aztán a 89. percben kiegyenlítettünk, ekkor már a Tihanyi- visszhang is minket buzdított, de még mindig nem mi vagyunk a bajnokok. Jött a 93. perc és befejezt a középhátvédünk egy gólt. Képzelted, hogy hogy nyomtunk, ha akció közben (nem pontrúgás miatt) elől van a hátvédsor. Öröm a háznál, önkívület, de még nincs vége. Jöttek a bírók és sikerült nekik a 96. percben a vendégeknek egy büntetőt "kiharcolni", úgy, hogy a csatárunk kezelt és nem értette, hogy kéz miatt mért ők rúgnak tizit. Mi nem mosolyogtunk, elszabadult a pokol, rendezők a pályán, csomó szurkolót alig tudtunk visszatartani, pedig v. 15 rendezőm volt. Őrület. Jött a büntető kb. 100. percben és berúgták. X, ők a bajnokok.

A játékvezetők, még engedtek egy "becsület" támadást és... ilyen még szerintem nem sokan láttak, egy sima beívelést a kapusuk, ahelyett, hogy megfogja a labdát, valahogy egy sete-suta mozdulattal bepaskolta a hálóba a labdát, pedig talán a legjobb kapus a bajnokságban. Szóval kb. 102. percben egy öngóllal bajnokok lettünk. Innentől vallom, hogy van Isten. Az ezután elkezdődött ünneplést nem lehet leírni. most is kijött a könny a szememből, de ott, a 70 évestől a 7 éves labdaszedő gyerekekig mindenki bögött.

Egy-két szösszenet:

1. egy 76 éves bácsi odajött a végén és elmondta, hogy 52 évvel ezelőtt Ő tűzte ki a pályát és erre várt egész életében, hogy a kerületnek legyen bajnokcsapata. Ja és közben sírt.

2. a szövetségi ellenőr a maga 60 évével és az évi 120-130 meccs megnézésével azt mondta, hogy ilyen végjátékot még nem látott és meggyőződése, hogy nem is fog. Ő nem sírt, így tudtam, hogy az ellenfélt akarta Bajnoknak. Nem jött be neki.

3. Olyan újságírók, akik nem minket favorizáltak, gázsuláltak az Elnökünknel stb.

4. Reggel, világosodás környékén csendesült el Mátyásföld. Szerintem mindenki berekedt.

Hirtelen ennyi. Ja, a bírókat nem verték meg, (ma már bánom, hogy nem hagytam, de akkor reflexből csináltam a dolgokat)

majd beszélünk."

u.i(1) ... aki ott volt jó neki, aki nem lehetett kint ezen a **mérkőzésen**, az bánhatja. Reméljük, hogy a szezon végén éremért fogunk küzdeni. Megint. A bajnokság utolsó **mérkőzésének** időpontja 2018. június első szombatja, annak, aki szereti a labdarúgást, erősen ajánlatos kijönni a pályára. Csapat és a Stáb ott lesz.

U.i.(2) Boccs' mindenkitől, ez egy kicsit személyesebbre sikerült a kelleténél.

Ez a nap is elérte célját, hisz eltelt, ...és az osztálytársak a vaddisznópörköltet és a legendásan finom gombástarhonyámat, majd' mind megették.

Budapest, 2017.09.12. - Kedd

